

31 december 2008

Op lofprijzing loopt het uit!

Lezen: Openbaring 5,7-14 NBV; Matteus 6,13 NBG; HC v&a 129

Tekst: Openbaring 5:11-14

Heb jij dat ook, dat je aan lofprijzing in je gebed te weinig toekomt?
Hoe zou dat komen? Sleur? Moeilijke omstandigheden? Niet goed in je vel zitten? Gebrek aan geloofszekerheid? Misschien een andere reden?

Wij zijn gekomen aan het eind van het jaar. Nu hebben we het over lofprijzing. Een goed manier om het jaar af te sluiten.

Met oudejaar staan we stil bij wat voorbij is en komen zal. We evalueren en kijken vooruit. We willen vergeten, misschien opnieuw kunnen beginnen, hoop en positieve vooruitzichten hebben.

Dus zitten we met oudejaarsavond puur in het leven zelf. In het gewone dagelijkse leven. Als we hier weggaan, gaat het leven gewoon door.

En toch blijft een vraag ons iedere dag bij: *wat ons mijn plekje in dat leven*
Hoe ga ik ermee om? Hoe sta ik erin?

Gezonde vragen om te stellen. Oudejaarsavond in de kerk staat in het midden van het leven. Dan is de kerk niet een eilandje in een grote oceaan van werken, wonen, geld verdienen, kinderen krijgen en opvoeden, verliefd raken en studeren.

En vanavond bidden we Gods om zijn zegen over wat was en zal komen.

Gebed speelt voor ons een belangrijke rol. En dat heeft alles met het leven van elke dag te maken.

We zien dit ook bij Jezus. Hij is bezig om in Matteus 5 en 6 de mensen en zijn volgelingen te leren over het leven met Jezus is. Hij heeft het over allerlei onderwerpen: Kuisheid, echtscheiding, zweren, vergelding, het helpen van armen, schatten in je leven verzamelen, over de belangrijkheid van geld... Ziet u, onderwerpen die ons iedere dag bezighouden.

En nu merken we dat Jezus tussen al deze onderwerpen het ook over bidden heeft. Om precies te zijn tussen armen helpen en geld leert Hij hen bidden.

En lees je het gebed valt het op dat alleen het middelste deel gaat over onze behoeften. Over wat we willen en vragen. Het sluit af met een prachtige lofprijzing. Het Onze Vader eindigt niet met een vraag. Oude jaar sluit niet met een vraag.

We zeggen nog geen amen, nadat we gebeden hebben om verlossing van de boze. Het volmaakte gebed sluit af met een lofprijzing op onze Vader, die in de hemelen is. Het heeft iets verademend, iets bevrijdend. De vreugde over de uiteindelijke overwinning op de duistere machten klinkt er in door. We hoeven niet te blijven steken in de verzoeking en de strijd met de duivel. Al lofprijzend mogen we iets proeven van Gods grote Toekomst. Het slotakkoord vormt meteen de climax. Het laatste woord is tegelijk het hoogste woord. Hoger kan ons gebed niet klimmen dan in de lofverheffing.

Iemand maakte de vergelijking met een concert. Hoe dichterbij het einde, des te groter de spanning. Alle ogen zijn gericht op de dirigent. Wanneer zal hij met zijn (al dan niet zilveren) stokje afslaan? Meestal zit er in het laatste deel van een muziekstuk nog een scherp contrast verwerkt. Des te bevrijdender is het slotakkoord. De spanning vloeit weg. Alleen de stilte en de verwondering blijven over.

Lofprijzing is niet hetzelfde als dankzegging. In het dankgebed bedanken we de Here God voor alle goede gaven die Hij ons schonk: leven, gezondheid, ouders, vrienden, school, een gemeente, waartoe we mogen behoren. En uiteraard past dankzegging ook op oudejaarsavond.

Maar als we dat alleen vanavond zouden doen zou het toch maar weer over onszelf gaan.

Maar in de lofprijzing gaat het om meer. Je zou kunnen zeggen: dankzegging ziet op Gods handen, lofprijzing op Gods hart. We prijzen Hem niet zozeer om wat Hij geeft, maar om Wie Hij is: onze Schepper, onze Verlosser, onze Koning. We verheerlijken Hem vanwege zijn grootheid en majesteit. Met een vreemd woord spreken we ook wel over doxologie. We geven God de doxa, de eer die Hem toekomt.

In de Bijbel speelt de lofprijzing een belangrijke rol en vooral in Openbaringen 5. De engelen in de hemel loven de Eeuwige dag en nacht. Een permanente praise-samenkomst! Dat gaat het ook worden op aarde als het Koninkrijk van God voorgoed en volmaakt is doorgebroken. In het laatste Bijbelboek wordt al een tipje van de sluier opgelicht. Als de verzoeking en de verdrukking van Jezus' volgelingen ten einde is, blijft er niets over dan de lofprijzing voor de troon van God en van het Lam.

Johannes ziet in boekrol van ongeveer 10m. Er stond veel op de voor- en achterkant geschreven. Het is opgerold en met 7 zegels verzegeld. Dit hield de inhoud van het boek geheim. De zegels zijn zo aangebracht dat steeds weer een deel van het boek openging als een zegel werd opengemaakt. Het boek gaat over Gods Raadsplan. De dingen die met de wereld en de kerk gaan gebeuren staat erin. Het boek is niet bedoeld op open te maken om erin te kijken wat gaat gebeuren, maar ook uit te voeren. Degene die het Boek opent moet Gods raadsplan uitvoeren. En er is niemand die instaat is dit te doen. Maar dan valt het oog op het Lam. Dat is de Here Jezus van wie Johannes al eerder zei dat Hij het Lam van God is die de zonde van de wereld zal wegnemen. Alleen Hij is dus waardig en instaat om het boek van Gods raadsplan te openen. Hij is de geslachte, maar ook degene die alle macht en kracht heeft in de hemel en op de aarde.

En wanneer Hij dit boek openmaakt wordt Hij geloofd. Geprezen. Een lofprijzing zoals waar je in je wildste dromen nog niet van kon dromen barst dan in vol ornaat uit. Omdat Hij alles herstelt. Alle levende wezens knielen voor Hem. Ze hebben de gebeden waarin (v9,10) gelovigen God geloofd hebben en ze zingen een nieuw lied. En zo een nieuw lied wordt altijd gezongen voor een grote verlossingsdaad met de verwachting van een nieuw wereldrijk. En alle engelen, moet je indenken, miljoenen en miljoenen, voegen

zich bij deze gebeden en liederen (van ons) en loven het Lam mee/samen!

Nu is Gods koningschap nog verborgen. We zien er vaak zo weinig van. Een bekende Nederlander vroeg spottend: 'Dat Koninkrijk van U, wordt dat nog wat?' De duistere machten gaan Ielijk te keer. Koning Euro en keizer Dollar lijken de touwtjes in handen te hebben. De duivel gaat nog altijd rond als een briesende leeuw. Maar als Jezus wederkomt, zal satan voor altijd worden opgesloten. De tegen machten leggen het loodje, want aan het kruis heeft Jezus hun de slag tanden uitgetrokken. Toch overwint eens de genade en maakt een einde aan de nacht. Daarom zeggen en zingen we nu al: Van U is het Koninkrijk.

Veel is er in deze wereld wat Gods Rijk in de weg staat. In ons eigen leven de onwil en de onmacht om Hem te dienen zoals het moet. In deze grote wereld de macht van het egoïsme, de haat, het geweld... Toch staat niets onze God in de weg om zijn doel te bereiken. Wie is als Hij? Niets houdt de Here tegen om alle dingen nieuw te maken, de hemel en de aarde. Hij volvoert zijn plan, ondanks alle verzet en weerstand. Wie in zijn eigen leven de bevrijdende overmacht van de genade ervaren heeft, gelooft dat vast. Daarom zeggen wij vol aanbidding tegen Hem: Van U is de kracht.

Onze God is het waard om verheerlijkt te worden. In werkelijkheid worden zijn Naam en zijn zaak echter nog steeds bespot en gelasterd. Wat je hoort op de radio en leest in bladen is vaker een aanranding van Gods heiligheid dan aanbidding daarvan. Als je de Here Jezus hebt leren volgen, kun je daar niet meer aan meedoen. Je wilt het ook niet meer. Wie Jezus Christus heeft ontmoet, heeft iets van Gods heerlijkheid gezien (Joh. 1:14). Daarom blijven we het tegen alles in zeggen: Van U is de heerlijkheid tot in eeuwigheid.

Van lofprijzing gaat een wonderlijke kracht uit. Het is net of je boven alle zorgen, boven alle aanvechting wordt uitgetild. We staren ons niet langer blind op de moeilijke dingen in ons leven, op de verleidende macht van de boze, op de narigheid in deze wereld. We kijken al biddend omhoog en vooruit. We zien niets anders dan de machtige God, de Vader van Jezus Christus. We worden overweldigd door zijn blinkende majesteit en schitterende luister. Vol vertrouwen sluiten we daarom ons gebed af: Amen, ja amen. Vol vertrouwen sluiten we 2008 af: Amen, ja amen. Vol vertrouwen beginnen we met 2009: Amen, ja amen.

Gebed en lofprijzing horen dus bij het gewone leven. En als je met God praat en bidt over je leven in 2008 en 2009 is lofprijzing heel belangrijk. Dus is lofprijzing op oudejaarsavond helemaal op een goede plaats. We sluiten het jaar niet af met vragen, maar met lofprijzen. Dit leert Jezus ons. En als Johannes alvast een kijkje in de toekomst mag nemen zien we hoe belangrijk het straks zal zijn wat we nu al doen als we God lofprijzen. Onze lofprijzingen van nu zullen meetellen en meewegen in het aanbidden van het Lam! Zo wordt zijn glorie en eer groter en sterker. En zo worden we meer en meer bemoedigd en getroost – ook als we God elke dag van onze levens loven in de kerk, en ook als we bezig zijn met geld verdienen en getrouwd zijn.

Wat een heerlijke frisse kracht om onze gebeden niet te eindigen met vragen of danken, maar met lofprijzen. Wat een zalige manier om oudejaarsavond af te sluiten met een stukje van wat er straks in de hemel zal gebeuren. We lofprijzen God vanavond met een stukje toekomstmuziek!

En daar valt maar een ding aan toe te voegen: *het is waar en zeker, omdat het veel zekerder is dat God mijn gebed zal verhoren dan dat ik in mijn hart voel dat ik verhoring van hem begeer.* Ja, in 1 woord te zeggen: *amen*. Maar een *amen* dat een lied wordt. Een nimmereindigend lied – niet als eind van de preek, maar als begin van Gods lof. Het 'amen' van 2008 wordt het begin...

En George Friedrich Händel heeft dit 'amen' majestueus vertolkt in een aangrijpend slotlied over het ene woordje 'amen' van 4,30 minuten lang. Dan begrijpt u het is een *amen* waar geen eind aan komt en een gevoel van eeuwigheid laat...

Luister maar mee...

Amen